

גמ"ר 2592/12/21 - מדינת ישראל, פרקליטות מחוז תל אביב נגד אייל ורדי

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

גמ"ר 2592-12-21 מדינת ישראל נ' ורדי

בפני בעניין:	כבוד השופט אהרן האוזרמן מדינת ישראל המאשימה
נגד	ע"י ב"כ עוה"ד אורי גולדשטיין פרקליטות מחוז תל אביב (פלילי)
הנאשם	אייל ורדי ע"י ב"כ עוה"ד אבנר גולוב ועוה"ד רות בן-דור

גזר דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו אחריות לתאונת דרכים מיום 29.08.21, בנסיבות של גרימת מוות בנהיגה רשלנית לפי סעיפים 40 ו-64 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961.

הנאשם הודה והורשע בעובדות כתב האישום בתאריך 20.07.22, זאת במסגרת הסדר טיעון לעונש ונשלח בהסכמת הצדדים לממונה על עבודות שירות בשב"ס, לבדיקת התאמתו לריצוי עונש מאסר במסגרת עבודות שירות. לאחר קבלת חו"ד הממונה, שמעתי היום את טיעוני ב"כ הצדדים לעונש.

אין ספק כי מדובר בתאונה מצערת שהתרחשה בנסיבות מחרידות.

ביום 29.08.21 בשעה 16:00 לערך, נהג הנאשם ברכבו בתל אביב, ברחוב בן אביגדור (ממזרח למערב) והגיע לצומת עם רחוב שונצינו. הנאשם פנה בצומת שמאלה לרחוב שונצינו (לדרום). אותה עת רכב על אופניו ברחוב בן אביגדור, מר שמואל הופמן (יליד 1963) [להלן: "המנוח"], שרכב בנתיב הנגדי ופנה ימינה בצומת לרחוב שונצינו, בכיוון פניית הנאשם ולפניו. במהלך פנייתו של הנאשם שמאלה כמתואר, פגע עם הדופן הימנית של רכבו במנוח שרכב על אופניו. כתוצאה הוטל המנוח על הכביש.

המנוח נפגע בכך באורח אנוש וסבל מדמם תת עכבישי דו צדדי בחלל הראש, הובהל לבית החולים שם אושפז כשהוא מורדם ומונשם ונותח בהמשך. מיום התאונה משך כל תקופת אשפוזו ועד פטירתו בבית החולים ביום 01.10.21 לא שב המנוח להכרתו.

על פי עובדות כתב האישום, התאונה כמתואר נגרמה בשל רשלנותו של הנאשם אשר נהג בקלות ראש וברשלנות, לא נתן דעתו לדרך, לא הבחין במנוח שרכב בנתיב הנגדי מולו, על אף שדה הראיה הפתוח מרחק 100 מטר לפניו. הנאשם פנה שמאלה ופגע במנוח מבלי להבחין בו כלל.

הצדדים הציגו לבית המשפט הסדר טיעון חתום ביניהם (ת/1) הכולל מתווה לעונש עליו הסכימו.

סוכם כי בכפוף לבדיקת התאמתו לריצוי עבודות שירות, על ידי הממונה על עבודות השירות בשב"ס, ירצה הנאשם עונש מאסר וזאת בעבודות שירות. הצדדים הסכימו על מסגרת עונשית לעניין משך המאסר כאמור כאשר המאשימה עותרת ל-8 חודשי מאסר בעבודות שירות ואילו ההגנה רשאית בהתאם להסכמות בין הצדדים לעתור לעונש מאסר בעבודות שירות ל- "תקופה קצרה מכך".

באשר ליתר רכיבי הענישה הוסכם על פסילת הנאשם מנהיגה בכל כלי רכב למשך 4 שנים, בניכוי תקופת הפסילה שרצה עד כה, בנוסף מאסר מותנה, פסילה מותנית, וכן פיצוי כספי עונשי שישולם על ידי הנאשם לאשת המנוח, בגובה כפי שיקבע על ידי ביהמ"ש, לאחר שישמע את טיעוני הצדדים.

משפחת המנוח עודכנה בפרטי ההסדר, בהתאם להוראת סעיף 17 לחוק זכויות נפגעי עבירה. הוגש בנוסף מסמך הצהרת נפגע עבירה, לפי סעיף 18 לחוק, שנערך על ידי הגב' ליאורה הופמן, אלמנתו של המנוח, בכתב ידה [נסרק וסומן ת/2]

טיעוני הצדדים לעונש:

ב"כ הצדדים הגישו כאמור לביהמ"ש הסדר טיעון חתום ביניהם [ת/1] הכולל הסכמה עונשית.

לבית המשפט הוגש גיליון הרשעות קודמות של הנאשם בתעבורה. הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה משנת 1975 ולחובתו 13 הרשעות בעבירות תעבורה, בהן בתאונת דרכים משנת 2014.

טענת המאשימה בתמצית הינה כי אמת המידה העונשית הראויה היא ללא ספק עונש מאסר בפועל. רק משום נסיבותיו האישיות של הנאשם ומשום שבנסיבות כמתואר דרגת הרשלנות בה פעל אינה במדרג הגבוה, ובהתחשב באשם תורם העולה בנסיבות, הסכימה הפרקליטות לעונש של עד 8 חודשי מאסר ולריצוי במסגרת עבודות שירות.

בנוסף עותרת המאשימה בהסכמה לפסילה לתקופה של 4 שנים.

עמדת המאשימה בנוסף להטלת פיצוי כספי משמעותי, שישקף את הפגיעה באלמנה וב-2 היתומים, וזאת כגורם מאזן

לתקופת המאסר המופחתת ולהסכמה מראש לריצויו במסגרת של עבודות שירות.

במסמך 2/ת אשת המנוח הגב' הופמן הטיבה לתאר ולהביא בפני ביהמ"ש את הטרגדיה שחוותה היא ומשפחתה עקב פטירתו המצערת של בעלה. הובא בפני כי המנוח היה איש משפחה מסור, איש עמל ועבודה, בעל עסק עצמאי שנסגר עקב פטירתו. כתוצאה נגדע באחת מטה לחמם. חסרוננו של המנוח כאיש משפחה עצום וכואב, באופן יומיומי ובכל תחומי החיים. אבדן הציפייה להזדקן יחד ולחווה אירועים משפחתיים שמחים ומשמעותיים עם אשתו ובנותיו, מלווה כצל כבד את המשפחה. כל האיזון המשפחתי הופר. הגב' הופמן מצאה עצמה, כך כתבה, חלשה ובודדה אל מול גודל האסון. היא חווה מאז התאונה באופן טבעי, קשיים נפשיים ופיזיים ואף נזקקת בעצמה לטיפול תרופתי.

לסיכום טוענת המאשימה, כי רף הענישה לה עתרה במסגרת הסדר הטיעון, משולב היטב עם העקרונות המנחים בתיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז-1997. בהסדר נשקלו דרגת רשלנותו של הנאשם, נסיבותיו האישיות והמשפחתיות, ואף אשם תורם לכאורה.

הסנגור מצדו טען כי התנהגותו של הנאשם עובר לתאונה, בנסיבות כמתואר בכתב האישום, מבטאת התנהגות העומדת ברף רשלנות נמוך והפנה לעובדות הנטענות בכתב האישום. הסנגור מפנה לעובדה כי המנוח רכב על אופניו ולמרבה הצער לא חבש קסדה. מאחר ונפגע בתאונה פגיעה קטלנית מחבלה בראשו, נטען כי יתכן ולו היה חובש קסדה הייתה לכך השפעה על חומרת הפגיעה בו.

לדברי הסנגור המאשימה בהגינותה מסכימה לקיומו של אשם תורם וכראייה לכך הושגה הסכמה לסיים התיק בהסדר כמתואר.

הנאשם בן 63, נשוי ואב ל-2 ילדים. הנאשם עובד לדבריו באופן חלקי כ"איש כספים". הנאשם נפגע בוודאי אף הוא בעקבות התאונה וחיינו לא חזרו למסלול תקין, אם כי הסנגור ואף הנאשם ביקשו בהגינותם להדגיש כי ברי לכל כי הנפגעים העיקריים, ללא כל השוואה, הם המנוח ומשפחתו.

הוצגו בפני מסמכים רפואיים של הנאשם (התקבלו וסומנו 2/נ) מהם עולה כי מצבו הרפואי של הנאשם התדרדר מאז התאונה ובעקבותיה. הנאשם סובל ממחלת לב, עבר אירוע לבבי בסמוך לפתיחת משפטו כולל אשפוז וצנתור ונמצא מאז במעקב רפואי. בנוסף עקב התאונה, סובל הנאשם מדיכאון ומטופל בתרופות.

הסנגור ביקש לכבד את הסדר הטיעון, וטען כי במקרה זה אין מדובר בנאשם שיש לאזן את אי שליחתו למאסר בפועל בתקופת עבודות שירות ממושכת.

הנאשם העיד במסגרת הטיעונים לעונש, והביע צער רב בפני משפחת המנוח. הנאשם סיפר כי חיינו השתנו מאז התאונה ולא חזרו למסלול תקין. הנאשם ביקש להדגיש כי הוא מקבל עליו ויכבד כל עונש שביהמ"ש יטיל עליו, והבטיח לרצות

את עבודות השירות במסירות.

מתחם הענישה:

על פי תיקון 113 לחוק העונשין, שעניינו הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, העיקרון המנחה במסגרת השיקולים לגזירת הדין הוא עיקרון ההלימה, היינו בחינת קיומו של יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

במכלול השיקולים שעל ביהמ"ש לשקול עליו לבחון גם את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, וכן את מדיניות הענישה המקובלת במקרים דומים.

מדיניות הענישה בתיקי גמ"ר ראוי שתרתיע מפני ביצוע עבירות אלו ותעביר מסר ברור באמצעות ענישה מחמירה על מי שבהתנהגותו פוגע בערך החברתי שהינו ביטחון הציבור, ושמירה על חיי אדם.

משהסכימו הצדדים על מתחם ענישה הכולל רכיב מאסר בעבודות שרות וכן פסילת רישיון נהיגה לתקופה מוסכמת, אני קובע כי מתחם הענישה המקובל, הינו בגבולות הטווחים להם טענו ב"כ הצדדים בהסדר הטיעון שהציגו.

כאמור רוב רכיבי הענישה במקרה זה ובהם מאסר בעבודות שירות, פסילת רישיון הנהיגה ותשלום פיצוי כספי למשפחת המנוח סוכמו בהסדר טיעון בין הצדדים.

רשלנות הנאשם:

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום על כל סעיפיו ותאור הנסיבות שהובילו לתאונה המצערת. בהתאם לנסיבות כמתואר, אני מוצא כי רמת רשלנותו של הנאשם אינה ב"רף הגבוה".

הנאשם גרם לפגיעה במנוח, רוכב אופניים כאשר פנה באופן לא זהיר שמאלה ולא נתן זכות קדימה לרוכב (המנוח) שהגיע מולו אל הצומת.

אף המאשימה בהגנותה הסכימה בטיעוניה לעונש כי מדובר ברשלנות שאינה ברף העליון ובכך נימקה בין היתר, את ההסכמה לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות ולא בדרך של מאסר בפועל.

סיכום והחלטה:

קביעת העונש הראוי בכל מקרה בו קופחו חיים בתאונת דרכים, ללא קשר לנסיבות התאונה או לנסיבות האישיות של

הנהג הפוגע, היא ללא כל ספק תמיד מלאכה קשה, שכן ביהמ"ש נדרש לכאורה לתן "מחיר" לחייו של המנוח. ברור כי אין מחיר גבוה מספיק שביהמ"ש יכול לנקוב לחיי אדם, וכל עונש שיטל על הנהג הפוגע אינו משקף את האבדן שבחיי של המנוח, ובפרט הדברים אמורים לגבי משפחתו, חבריו ומכריו של המנוח, הכואבים מאד את אבדו.

בע"פ 52518-07-12 לגטווי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו], לעניין ענישה בתיקי גרם מוות בתאונות דרכים נאמר כי:

"הענישה בתיקים מסוג זה היא לעולם קשה, מכאיבה ומעוררת חיבוטי נפש של ממש, מעבר לקושי האינהרנטי הגלום במלאכת הענישה ככלל. הקושי עניינו בכך, שמרבית העבריינים בתחום זה הם אנשים נורמטיביים, לעיתים קרובות מצטיינים בכל תחומי חייהם האחרים, אנשים תורמים, חיוביים ועדיין, בשל רשלנותם קופדו חיי אדם".

כללים מנחים באשר לענישה הראויה, בעבירה בה קופחו חיי אדם בשל רשלנות, נקבעו ע"י כבוד השופט נ. הנדל בפס"ד בע"פ 6755/09 אלמוג נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (להלן: **פס"ד אלמוג**):

"נדמה שקיימים שלושה כללים מנחים בסוגיית הענישה הראויה בעבירה של גרימת תאונת דרכים קטלנית ברשלנות. האחד, ראוי לגזור על נאשם עונש מאסר בפועל ופסילה מלנהוג לתקופה הולמת, הן בשל עקרון קדושת החיים והן משיקולי הרתעה. השני, בדרך-כלל הנסיבות האישיות של הנאשם בעבירה זו אינן בעלות משקל כבעבירות אחרות המלוות בכוונה פלילית, הן בשל אופייה המיוחד של העבירה הנדונה והן בשל ביצועה השכיח גם ע"י אנשים נורמטיביים. השלישי, אמת המידה הקובעת בעבירה זו היא דרגת הרשלנות".
[ההדגשה בקו שלי, א.ה.]

בהתאם לכלל הראשון בפסק הדין אלמוג, מחייבת הרשעה בעבירה של גרם מוות ברשלנות גזירת עונש חמור, הכולל פסילה בפועל לתקופה הולמת ומאסר בפועל, כאשר הנסיבות האישיות נדחות בפני האינטרס הציבורי וערך קדושת החיים, הן בשל אופי העבירה והן בשל ביצועה השכיח גם על ידי אנשים נורמטיביים:

ברע"פ 2955/12 פלונת נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] קבעה כב' השופטת מ. נאור, כי:

"לצד בחינת נסיבותיה של המבקשת, יש לזכור כי השיקולים המתווים את שיקול דעתם של בתי משפט בעת קביעת העונש הראוי לעבירות תנועה בעלות תוצאות קטלניות, אינם מתמקדים רק בנאשם. על בית המשפט לשקול מערכת שיקולים רחבה יותר, הכוללת גם את בחינת תוצאות התאונה והאינטרס החברתי שבענישה.

בהתאם לכלל השלישי שנקבע בפס"ד אלמוג, בחנתי את נסיבות התאונה שתוארו בעובדות כתב האישום והגעתי למסקנה כי התאונה ארעה עקב רשלנות בדרגה שאינה גבוהה מצדו של הנאשם.

אני מאמץ את ההסכמה שבין ב"כ הצדדים בדבר רשלנות הנאשם כמתואר. כראייה לכך הסכימה המאשימה למרות מדיניות הענישה הנוהגת בתיקי ת"ד מסוג גרם מוות ברשלנות, להסתפק בעונש מאסר שירוצה במסגרת של עבודות

שירות. לאור טיעוני ב"כ הצדדים אני סבור כי הסדר הטיעון אליו הגיעו במקרה זה ראוי ולפיכך בכוונתי לאמצו.

לאחר ששמעתי את הצדדים וטיעוניהם לעונש, לאחר ששקלתי את האינטרס הציבורי במניעת תאונות דרכים ואת עקרון קדושת החיים, נתתי דעתי לתוצאות התאונה המחרדות המתבטאות באבדן חייו של המנוח מר שמואל הופמן ז"ל, אשר משפחתו חבריו ומכריו כואבים בוודאי מאד את לכתו, אגזור את העונש ההולם לנאשם לדעתי במקרה זה, כדלקמן.

אני דן לפיכך את הנאשם לעונשים הבאים:

1. **5 חודשי מאסר. המאסר ירוצה במסגרת עבודות שירות**, אותן ירצה הנאשם במסגרת ארגון "איחוד והצלה" בתל אביב. הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע 8.5 שעות עבודה בכל יום.

הנאשם יחל בריצוי העבודות ביום 05.12.22 וייתייב ביום זה לתחילת ריצוי העונש בפני המפקח הממונה בשב"ס רמלה (מפקח אחראי מר אביב שאטו).

הנאשם מוזהר כי כל הפרה מצדו של תנאי עבודות השירות, עלולה להביא להפסקה מנהלית של עבודות השירות ולריצוי יתרת התקופה במאסר בפועל.

2. **9 חודשי מאסר וזאת על תנאי, למשך 3 שנים**, והתנאי שלא יעבור את העבירות בהן הורשע, או ינהג בזמן פסילה.

3. **פסילה בפועל מלהחזיק או לקבל רישיון הנהיגה מכל סוג וזאת למשך 4 שנים**. הפסילה תימנה מיום 29.05.21 (יום התאונה). מאחר והרישיון מופקד במשטרה, אין צורך בהפקדה.

4. **6 חודשי פסילה וזאת על תנאי למשך 3 שנים מהיום**.

5. **כחלק מהעונש המוסכם בין הצדדים יפקיד הנאשם במזכירות בית המשפט בתוך 30 יום פיצוי עונשי עבור אשתו של המנוח, בסך של 15,000 ₪**.

הפיצוי יועבר על ידי המזכירות לאשתו של המנוח, בהתאם לפרטים שיועברו על ידי הפרקליטות בטופס פרטי נפגע עבירה, כמקובל.

מזכירות תעביר העתק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות בשב"ס.

זכות ערעור בתוך 45 מיום לבית המשפט המחוזי בתל אביב.

ניתן היום, א' חשוון תשפ"ג, 26 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.